

Treballadors del cervell dret

El cervell humà es troba dividit en dues parts connectades, l'hemisferi dret i l'hemisferi esquerre. El dret controla la part esquerra del cos i veu de forma més global la realitat, més sintètica. Té a veure amb la imaginació, la fantasia, el ritme i la música. L'esquerre controla la part dreta del cos i veu la realitat de forma més analítica. Té a veure amb la lògica, les matemàtiques i la raó.

Al llarg de la història, els cervells dels humans han servit, sobretot, per moure els músculs del cos. Des del paleolític fins a la revolució industrial, on els obrers treballaven en fàbriques increïbles i grans cadenes de muntatge. Una economia sustentada en el múscul de l'obrer activat pel cervell. Després, i de forma progressiva fins a l'actualitat, els humans van començar a fer funcionar, per treballar, el seu cervell més analític i matemàtic, l'hemisferi o cervell esquerre. Treballadors que manipulen molta informació sense donar-li gran coherència, treballadors de coll blanc, que analitzen moltes dades (el boom dels gestors, dels MBA, del capitalisme desaforat que no té en compte la realitat, només la dada abstracta). Tracten molta informació que es reflecteix en un nul coneixement de la realitat i sovint en una manca de progrés.

Ara, però, fan falta treballadors més holístics i creatius. Necessaris per transformar el decadent sistema en què ens trobem immersos. El treballador del futur (del present) ha de tenir certes capacitats que s'haurien d'ensenyar a l'escola i a l'institut. Per descomptat, hem de saber fer anar les nostres capacitats més analítiques, el nostre cervell esquerre, però haurem de potenciar moltíssim el nostre cervell dret, el cervell creatiu. I no menystenir els treballadors de coll blanc i els obrers, que també fan falta socialment, però reciclats i transformats, més holístics i creatius.

I què ens caldrà per esdevenir un treballador que usa principalment el cervell dret? Haurem de ser autèntics dissenyadors per proporcionar productes o serveis emocionalment atractius. Haurem de ser autèntics narradors capaços d'explicar històries convincentes, emotives i persuasives. Haurem de saber transgredir els límits i veure globalitats en allò que fem. A més, haurem de saber entendre els altres, és a dir, tenir molta empatia. Haurem de tenir la necessitat constant de jugar i tenir bon humor. I sobretot, haurem d'aprendre a trobar un sentit, un propòsit, personal i ètic, en totes les activitats que desenvoluparem a la feina diària.